

[Mølgaard]

dings politik kunne give anledning til i forhold til, hvad hr. Fogh Rasmussens politik kan give.

Jeg tror ikke på, at der iværksættes så forfærdelig meget ad hr. Fogh Rasmussens anviste vej, om end der kan være positive delelementer i hans forslag. Helt sikkert er det, at det er problematisk for det danske samfund, at der er en så dårlig situation for iværksættere, som der er i øjeblikket, men frihed til iværksættelse er det fundamentalt nødvendige for, at der kan iværksættes noget mere. En sådan frihed er helt nødvendig for, at man kan udvikle sig i erhvervslivet, for at der kan opstå konkurrence, der er livsnødvendig for erhvervslivets længere og videregående fremtid.

Jeg vil godt overføre tanken om at skabe ordentlige vilkår for iværksættere til politiske områder, hvor vi kan se, at tingene går i stå, hvis vi alene satser på de gamle institutioner. Det er givet, at den partistøtte, der ydes til de gamle partier, som tæller allermest tungt på folketingets budget, egentlig virker i retning af en konservering, der er skidt for det danske samfund. Fri konkurrence for alle, også for nye partistiftere, der etablerer sig på det politiske firmament, og fjernelse af 2 pct.s klausulen ville da være et rimeligt udspil fra venstres side for at give en chance for iværksættere. En sådan tilkendegivelse kunne jeg rigtignok efterlyse, ligesom jeg kunne tilkendegive, når man nu ønsker en støtte, at denne støtte så blev så generel, at partistøtten såmænd også blev ydet til nye partier, der måtte etablere sig, for almindelig rimeligheds og anstændigheds skyld. Et sådant udspil savner vi imidlertid fra den side.

Hr. Askjær Jørgensen siger, at jeg ikke behøver at bekymre mig over socialismen inden for hans parti. Det bekymrer mig trods alt, at man knytter betingelser på den principielle tilkendegivelse om at ville være med til at afvikle en offentlig foretagsomhed, der virker skadeligt, sågar for erhvervslivet selv, nemlig den udfoldelse, som sker i øjeblikket.

Jeg vil i øvrigt gerne foretage en undersøgelse af, om der skulle være noget galt i retsforbundets politik på undervisningsområdet, men havde hr. Askjær Jørgensen kunnet give bare ét helt konkret eksempel på det, så havde mit undersøgelsesarbejde unægtelig været lidt lettere. Indtil en sådan påpegelse finder sted, må jeg afvise, at noget sådant er fore-

kommet. Jeg mener ikke, at retsforbundet er gået ind for nogen erhvervsstøtte, heller ikke på undervisningsministeriets konto.

Industriministeren (Erling Jensen):

Vi bevæger os unægtelig efterhånden vidt omkring. Jeg forstår på det sidste indlæg, at også nye partistiftere skal gå ind under disse iværksætterregler. Det vil jeg dog fraråde, uanset hvor langt vi kommer med dem.

Må jeg sige til hr. Wilhjem, at jeg forstår godt hr. Wilhjelm's ønske om at beskrive, at der eksisterer adskilligt flere muligheder for at bistå erhvervslivet end dem, der står på udgiftsbudgettet under begrebet erhvervsfremmende foranstaltninger. Jeg kan blankt bekræfte, at det gør der, ligesom jeg desværre også er nødt til at bekræfte, at der unægtelig findes ordninger, som ikke taler om, at de har med erhvervsliv at gøre, men som også i en vanskelig økonomisk situation kan vanskeliggøre erhvervslivets muligheder for at fungere, som vi gerne vil have det. Jeg tror imidlertid, hr. Wilhjem så bort fra, at jeg udtrykkelig i mit indlæg sagde, at de 3,9 mia kr. eller ca. 2,2 pct. er taget af det samlede statslige udgiftsbudget. Det vil sige, at de erhvervsfremmeforanstaltninger, jeg her har talt om og beskrevet, med et beløb på 3,9 mia kr., er dem, der er at finde som sådanne foranstaltninger for byerhverv, for landbrug og for fiskeri på det statslige udgiftsbudget for 1979, hverken mere eller mindre.

Jeg skal i øvrigt sige, at de mange betragtninger, der pludselig er kommet frem om, at vi kunne undvære erhvervsfremmeordninger i al almindelighed, står i skarp modstrid med den holdning, dette ting for ganske nylig har indtaget i erkendelsen af, at det overvejende antal virksomheder i Danmark er mindre eller højst mellemstore virksomheder. Det må betyde, at samfundet teknologisk, eksportfremmemæssigt og på anden måde må stille nogle forlængede arme, et serviceapparat, til rådighed, hvis disse virksomheder skal nå langt nok ind i en teknologisk, produktudviklingsmæssig udvikling og skal nå langt nok ud i en markedsføring i nye lande.

Lad mig endelig sige, at de betragtninger, der har været om, at det ville være uheldigt, om dette lands erhvervsorganisationer og medarbejderorganisationer på industrilområdet i fællesskab med samfundet fandt fælles